

Ant. Debeljak:

V katedrali Notre-Dame.

S priprtimi očmi
mrak v katedrali ždi in mirno sniva,
na oknih le se blesk
zgovornih arabesk s temo prepira.

Moj išče ga pogled —
a nihče pred oltarji ne poklekne,
zvedavih tujcev trop
v stebrovje, v stene, v strop oči zadira.

Muzej, sem zamrmral,
si zdaj postal, ti milosti vseh vrelec;
a kaj, ko za menoj
hlepeč zija nebrot — puščičnih žrelec!

Moje želje.

Zelje ve moje, oj grlice sive,
kdo vas je zmotil, da cel se vas roj je napotil
letat nad modro neskončnost morja?

Rade bi večnosti sinje in žive,
pa vas vihar je zalotil,
s plaščem zagrnil svinčenim gorja.

Noč od neurnikov-bliskov razrita,
satan v nji pleše in brezna v valove zdaj kleše,
ko je potrgal vse grozde zvezda.

Polna je limanic barka razbita,
grlice nanji medle še,
kar jih ne krije grenčica voda.

